

Sygn. akt II CSK 462/09

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa B.R. i J.R.

przeciwko A.R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2009 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt [...],

- 1. odrzuca skargę**
- 2. oddala wniosek strony powodowej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

W związku ze skargą kasacyjną pozwanej A.R. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 listopada 2005 r. należy zważyć, co następuje.

Określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym do 22 maja 2009 r.) wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym do 22 maja 2009 r.) może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca nie zawarła w skardze uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania obejmującego argumenty świadczące o zasadności skargi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. Pismem z dnia 14 lipca 2009 r. została wezwana do uzupełnienia tego braku w terminie siedmiu dni pod rygorem odrzucenia skargi. W odpowiedzi na wezwanie skarżąca zamiast uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania przytoczyła jej podstawę kasacyjną. Należało zatem uznać, że brak, do którego uzupełnienia strona została wezwana nie został uzupełniony.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną został oddalony. Strona powodowa ograniczyła się w odpowiedzi do polemiki z zarzutami zawartymi w skardze kasacyjnej i wniosła o oddalenie skargi, nie wskazała natomiast na braki skargi, nie dostrzegając natomiast braków skargi, które doprowadziły do jej odrzucenia. Nie można było zatem odpowiedzi na skargę uznać, jako złożoną w celu obrony praw strony powodowej.